

Передплата

«РУСЛАНА» вилосить:
в Австрії:
на цілий рік . . . 20 пер.
на пів року . . . 10 пер.
на чверть року . . . 5 пер.
на місяць . . . 1-70 пер.

За границею:

цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Щодняке число по 10 сот.

РУСЛАНА

«Вареш ми очі і душу ми виреш: а не возьмем милоста і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Руславових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5¹/₂ год. пополудня.

Редакция, администрация і експедиция «Руслана» під ч. 1. па. Дембровского (Херуцини). Експедиция місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попередні застереження. — Реклампні неопечатані вільні від порта. — Оголошення звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надсланим» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесення по 30 сот. від стрічки.

Зїзди монархів в справі заграничної політики.

(+) Політичний овид був якийсь час доволі захмарений наслідком змаганя західно-європейських держав, щоби обмежити рухливість Німеччини. Порозуміння між Францією і Англією війшло в жите з виразним вістрем звернення проти Німеччини, а в Парижі сподівали ся напевно, що тридержавний союз розлетить ся. Там сподівали ся, іменно тоді, коли ще заграничною політикою кермував Делькассé, що поведе ся союзну з Францією Росію звести разом з приязненою Англією і тим способом створити союз, котрий привернув би Франції Альзацию і Льотарингію. Тимчасом східно-азійська війна довела до того, що Англія була приневолена подумати про інші справи, як про се, до кого має належати Мец і Штрасбург. Франція ще більше зблизила ся до Англії а в мароканській справі виявило ся, як сильно заострили ся взаємини з Німеччиною. Але хоч опісля Делькассе уступив від керми заграничної політики, неприязні відносини Франції до Німеччини остали і здавало ся, що Німеччина остане відокремленою у своїх змаганях посеред європейських держав.

Тимчасом зїзди монархів і державників, які розпочали ся в Дезіо (зустріч

міністра загр. справ бар. Еренталя з італійським міністром Титтонім і з королем), довели Європу до виразної свідомости, що заострене і недовіре поміж державами зовсім уступило і щезло.

Крім того цісар Вільгельм заповів уже свій приїзд до Віндзор на осінь, а недавно зустрів ся з королем Едвардом. Се вказує, що відносини між Німеччиною і Англією поправили ся, Англичани не хотять чути про яку небудь війну, англо-німецький овид політичний випогодив ся а хоч обидві держави в світових своїх змаганях ідуть з собою навзаводи, то дуже добре уміють они оцінити значінє і вартість мира, щоби доводити до єго заколоту.

Зїзд в Дезіо скріпив значінє і тривкість тридержавного союзу і довів до повного порозуміння між Австро-Угорщиною та Італією в справах балканських і південно-тирольських. Так само недавний побут в Ішлю короля Едварда із своїм державним секретарем зближив Англію до Австрії а побут болгарского князя Фердинанда в Ішлю довів до того, що болгарский володар признав хосенну діяльність Австро-Угорщини в справі реформ в Македонії, котрі доводять до щораз більшого успокоєня на Балкані і тим способом уможливають розвиток торгових і культурних відносин на Балканьскім півострові. Іменованє князя болгарского власником австрийского полку є найліпшим доказом добрих від-

носин між Австро-Угорщиною а молодим князівством Болгарским.

Окрім того поправили ся значно німецько-росийські взаємини. Зїзд цісаря Вільгельма з царем Миколоєм в Свінемінде є сего найліпшим доказом. Вправді повело ся Франції спонукати Росію до порозуміння з Англією, до котрої довгий час відносила ся неприязно, а між обидвома сими державами переведено розмежованє їх впливу в Азії, Англія дбає тепер про обезпеченє свого володарства в Індиях а Росія зближає ся більше до Німеччини, щоби зрівноважити вплив англійско-япаньско-французского союзу в східній Азії, а хоч Росія остає в союзі з Францією, в порозуміню з Англією і в можливій злагоді з Японією, всеж таки не може сего бажати, щоби англійско-япаньско-французский союз заняв верховладне становище в східній Азії.

Зїзд цісаря Вільгельма з царем у Свінемінде стає також певним доказом важних перемін у взаєминах між Німеччиною а Росією. Ще дуже недавно висловив ся був цісар Вільгельм, що Німеччина не остає в ніяких зносінах з Росією. Але внутрішнє і зверхнє положєнє Росії, внутрішнє важке пересилєнє і страшнє поражєнє воєнне причинили ся до підкопаня чиновничої самодержавної системи, що стоїть в повній суперечности з потребами і домаганями широких народних верств. Росія послугувала ся

Процес о чари

в місточку Заболотові 1656 р.

На основі слідчого протоколу.

Подав

Др. Богдан Барвіньский.

(Конець).

2. Зізнаня Гальки.

Галька зізнавала друга, між иншими також на свою сестру Олексину. Вправді Галька виразно не каже, що Олексина була єї сестрою, бо в зізнанях каже раз само «сестра», другий раз само «Олексина», але з контексту виходить, що власне Олексина була єї сестрою.

Подібно як Кулик зізнала Галька, що Пилипиха і сестра Олексина робили то «для аге́ды, że poszarowała dzieci, żeby Pan poszedł rychlej z Zabłotowa gdy potną dzieci». По єї словам Пилипиха і Олексина «podsypali dzieci w domu» і казала притім, що Пил. і Ол. є «woroży Panu», що Олексина радила ся єї, «jako-

by zgładzić z świata Pana». «Ponieważ tak siostra czyniła», казала Галька, «niechaj że cierpi u ia dla niey muszę cierpieć». Зізнала, що сестра «po żonkę aż do Wołoch posyłała u w pole po ziele iezdziła», що Олексина з Пилипихою «czary poszywała do zamku», що Пилипиха чарувала паню, коли її лічила і «czary w chacie u pana sypała», що Олексина на пана «nasłała, podsypywała u podlewała go z Petrychą» і тішила ся зі смерти паньских дітий, говорячи: «Chwała Bogu że pomarli», Олекса знав о всіх чарах. Додала, що Олексина має «chowanca». На Петриху зізнала, що «moie dzieci nasylała». Признала ся вкінци Галька, що не лише Пилипиха, сестра Олексина і Петриха, але й она сама і Кулик чарували паньство, що Пилипиха і сестра намавляли її, щоби чарувала паньскі діти з ними і «nizeli pojechał pan na trwogi, czarowaliśmy ie», додаючи, що «czarownice te tu są: siostra, Petrycha, Kulik, ia». Ще одно зізнанє: «Skarzyła się Piliipicha przed Alką (sic!) że miała mi dać

pani krówę, com ją leczyła. Petrycha krowy mi pani nie dała».

3. Зізнаня Олексини.

Зізнаня Олексини (зізнавала трета) найобширнійші і до справи чарів подають дуже багато цікавих подробиць.

Олексина зізнає головню на Кулика. Коли пан був «na trwogach» тоді Кулик єго чарував «o kotły, co ich wydał kozakom», хвалив ся перед нею, «że nie zdrow do mnie odesle Pan». Зізнала, що то Кулик забив у неї в гумні «dzwonnika» і взяв у него 300 зол., що він винен смерти паньских дітий, бо кілька разів була Пилипиха у пані, «zawsze się z nią czarował Kulik», але признала ся, що сама казала Куликови чарувати «za aге́дę», як пан приїхав «z trwogę», про що знає Пилипиха. Дальше зізнала, що Кулик чарував паню за 12 зол., що він чарував бровар і «nasylał na browar», що в тій хаті, де пан мешкає, є «chowaniec», бо Кулик єго «zza Dniestru przynióśł, puścił go na dawne ieszcze dworzysko».

якийсь час союзом з Францією для піддержання свого становища, але наостанку і Франція була приневолена супроти подій в Росії зайняти нейтральне становище. Англійське правительство не хотіло також входити в приязніші відносини з Росією, а се спонукало царя зблизити ся до Німеччини, котра нераз за ціле столітє ставала в пригоді Росії. Німеччина яко консервативно-поступова монархія, в котрій монарша повага стоїть кріпко побіч конституційного устрою, в котрій процвітає наука, промисл і поступає політичний розвиток, може для царя бути взірцем, наколи він бажає своїм народам справдешнього розвитку і поступу на конституційних основах, а порозуміне з Німеччиною може Росії дати спомогу до такого становища, щоби не лише Англія і Франція самі з Японією відгравали первостепенну ролю з сьвітової політиці.

Росія полагодила суперечні справи з Англією і Японією, з котрих одна занята в Індії, друга знов на Корей, а Росія тепер приневолена скупити свої сили, відродити ся на нових європейських основах. З Австро-Угорщиною довела Росія до повного порозуміння в балканській справі, а тепер зближає ся она до Німеччини, щоби там для себе відчинити грошевий ринок, позаяк в Азії і на Балкані не має Німеччина ніяких інших інтересів окрім торгових. Зїзд в Свінемінде, як і зїзди в Ішлю причинили ся до порозуміння між європейськими державами для забезпечення європейського мира і переведення реформ в Туреччині, котра давала все привід до заколоту на Балкані і європейським Сході.

3 бразилійських кольоній.

(Ковець).

О. Сімків ЧСВВ. з Ріо Кляро пише, ще, що самозванчий комітет руский в Ріо Кляро все ще від него жадає, щоби о. Сімків піддав ся єго воли і щоби комітет рядив в церкві а не о. Сімків. Консулят австрійский й вікарій генеральний

радили, щоби о. Сімків уступив на кілька місяців на иншу кольонію, чого однак о. Сімків зі згляду на дисципліну в церкві учинити не може. Дальше пише о. Сімків: У нас (Rio Claro) є через май, червень і липень зима; день ладний, як весняний, а ніч зимна, проникаюча; 3 дни від 25. до 28 мая с. р. були дощі і не виносиме зимно. В иншій листі пише о. Сімків: „Може на що придасть ся довідатись, як наших людей з самого початку в Бразилії всі визискували, а особливо польські вендарі (купці, крамарі). В Куритибі мали польські вендарі своїх агентів, котрі людям радили, їхати на Кляро і щоби тут удавали ся по пораду не до сьвященника, а до вендаря. Вендарі мали формальний відпуст у себе. Наші люди — особливо Сокальці — привезли мастку з собою. Вендарі давали їм їсти, пити, а коли вже у них мало гроший бачили, продавали їм лихі шаكري (ґрунти). Продавали їм найпотрібніші артикули живности по такій ціні: 1 гарбуз à 100 reis = 5 крайцарів; 10 літрів кукурудзи à 2 milreis = + 2 корони; 10 літрів фасолі по 6 milreis; 10 літрів жита 3½ milreis. Хліб пекли з мішанини: кукурудзи, круп. Наші люди робили у вендарів цілими днями о склянці гербати, як позволив вендар засяяти на своїм шаكري дещо збіжа, то вендар ділив ся, а наш мужик обробляв всьо. Гроші міняли вендарі так, що замість 34 milr. дали 15. Венди (склепи) їх були з початку як курники; нічо не було в них, крім соли, цукру і дезма горівки. Худоба була дорога, бо 150 milreis коштувала корова, котра тепер стоїть 30 мільрайсів.

Агенти, як звабили наших людей до Santos до плянтації кави, то по 4 літах утікав Русин з житєм, бо казали фазендарі (плянтатори): „Ти мині винен 1000 мільрайсів; мусиш з женою відробляти“. Бо що заробили наші люди, те мусіли полишати у склепах плянтаторів, де по казочних цінах (поживу) продавано. Трафляло ся, що наш мужик, утікаючи перед грозячою кулькою фазендаря, перепливав широчезну ріку, несучи на плечах діти, а на кінці жену.

Відколи Англійці стали в Парані будувати залізницю, то наші люди добре заробляють, лиш мусять дуже працювати. Одїж мають наші люди лиш з зарібку. Віктуали дуже тані, бо є подостатком, але жадна річ не має тут смаку галицького.

В листі з 11. червня 1907 пише о. Сімків: Нарід наш тішить ся в Бразилії, що утік з Галичини, що з голоду не пухне, що єго Поляки не дусять. Завдяки Англійцям є тепер більші зарібки при будові доріг залізничих. Молодців нема і по два літа дома. Батьки, як ось в червни, рубають ліси, палять і тикають кукурудзу, а на тім місци, де була кукурудза, фройсують (тнуть гейби сікачем) кукурудзинє і снують жито, а відтак пригребують те збіже мотикою. Гречка рідко удає ся, бо муравлі все зігнуть в ночі.

Ту много людей не мало від часу, як виїхали тому 11 літ з Галичини, обуви на ногах. Зима туть лагідна. А пригріє сонце, люди ходять босо, легко одіти на роботу. Якби люди самі й не садили нічо, то у лісі родить ся дика фасоля, котру тепер дають безрогам. М'ясо тут скоро псує ся; щоби сему запобічи, то кости вибирають, м'ясо прасують, солять і сушать; таке м'ясо називають сяркою. Шаكري (ґрунти) декотрі з людей виплачують рядови в квоті 300 мілів; а декотрі досі ані рати не заплатили. Як хто свій шакер продає, то властиво продає не шакер, лиш свою роботу коло шакра. Шакер, оплачений в уряді, можна висше продати. Щоби вибирати ся на становище політичне, потреба кваліфікувати ся т. є. їхати до уряду і себе записати, що він є горожанином бразилійским; а ряд признає се, або ні.

В Порті і в Жангаді Русини так збразилійшили ся, що коли хто скаже: „Слава Ісусу Христу!“, то Русинка ідучи на кони питає: „Яка Слава?“

О. Титла з Люцени подав дуже цікаві вісти що до їзди кораблями до Бразилії і про їзду в самій Бразилії, котрі подамо до відомости українському товариству св. Рафаїла у Львові.

Признала ся, що Галька, Кулик, Пилипиха і она сама чарували панські діти, що чарувати навчив її Кулик, як ту прийшов. Зізнала, що з Пилипихою „w rolniedzialek powadziła się, a we środę pan mnie nasłała, żem z chaty uciekała, aż Dubeyczucha odegnała odemnie“, за що она їй дала сердак. Кулик „na Wodokszcie“¹⁾ чарував, як на панського Стася „zawernuło“ і прийшов до неї говорячи, що у пана є „żonka co leczy Stasia“, отже що з тим робити, а она єму на се „czuń co...“²⁾

Признала ся дальше Олексина, що Кулик навчив її „być widmą, dał mi się z czerepka posmarować, posmarowawszy się poleciałam na granicę, a „na granicy bywałam we czwartek“ разом з Галькою, Пилипихою і Куликом. Згадує в своїх зізнаннях, що „Werhunka widma jest. Dwa roky iak ona widmą została, Jakubicha widma“, що Пилипиха має „chowancą“, що она сама (Олексина) просила все Ку-

лика, „żeby z moim chowancem rozmawiał“. З зізнань Олексини довідуємо ся, що Кулик був атаманом в Семаківцях у пана Коморовского. Коли пан відїхав в гори, здав все на него, а він з Ткачем „porzecziali pańskie dobra“. Пан приїхавши не застав нічого дома, отже взяв у Ткача „płatna pulsetek za winę“, а у Кулипа „jałowice“. За се Кулик „nasłał złego na cztery panny jego“. Також на Грениху наслав Кулик за те, що кілька разів хотіла іти на скаргу до пана, „a on z siekierą się puścił za nią.“³⁾ Також Словотчанку з Попельник Кулик „tak ją był zczarował, że ieu nogi odiał“, а крім сего наслав на Льчиху. Цікава подробиця отся. Куличиха, як зізнала Олексина, „zakurzyła paleniczką na pierwsze Woskresienie“ і зараз згинуло у неї (Олексина) 12 штук товару, а також у „Gancarki“ і у Біліньскої. Признала ся одначе Олексина, що Куличиха принесла їй „chleb co nim kurzą na Woskresienie

pierwsze, a ten chleb ma taką moc, że wie, kto się leczy przeciwko czarom ich“. Обіцяла, що вилічить Словотчанку і паню і паца з дітьми, як не буде Кулика і Куличихи, бо і „ona jest wielką czarownicą“. „Płat od pieniędzy“ дзвонара, якого забив Кулик з Гринем, бачила у Гринихи. Чарувала з иншими пана Каменецького Волинського і всіх тих панів, що лише ту мешкали.

Признала ся вкінці Олексина, що на пана Карського „te czary nagotowaliśmy byli, ale dzieci w to wstąpili“. Яко причину свого гніву на пана Карського подала Олексина то, що їй „kazał przysięgać o rzeczy Gaiecki, z częścią dla tego zadałam“. Цікаве зізнанє Олексини, що як позивав ся „Xiądz Pleban“ з паном Каменецьким, тоді она чарувала, щоб останній програв справу, „bo mię o to prosił Xiądz y to białe głowy posyłałam gdzie wiedziela o nich, żeby byli zczarowali“. В кінцевім зізнаню Олексини мі-

Четвертий міністер-земляк.

Не знати, чи для дослідження opinii, чи на підставі дійсних даних хорватський дневник „Наше Єдінство“, який виходить в Спліті (Сполято) доніс, що після его інформацій з Відня невдовзі на взір міністерств для Галичини і Чех утворить ся окреме міністерство для полудневих Славян. Що більше, вже названо навіть кандидатів на се становиско, іменно терно: послів Пля, Івчевича, Сустерсіча.

Заінтриговане сею вісткою Agramer Ztg. звернуло ся зараз до посла Спінчіча з запитом, скільки правди в тих інформаціях? На се дав др. Спінчіч ось яку відповідь: Про мнине близьке вже заіменоване міністра-земляка для полудневих Славян мені ніч не звісно. Ся справа була вже порушувана підчас останної парламентарної сесії у Відні в обох полуднево-славянських клубах. Однак тоді я відніс вражінє, що австрійське правительство не є прихильно настроєне для сеї справи. Однак є можливою річию, що в правительственных кругах змінили ся погляди. Вносити можна би се з тої обставини, що австрійське правительство не ограничиє ся як до тепер на збуваню представників Дальмації пустими приреченнями, тільки направду щось хоче зділати для сего краю. А з другої сторони, коли се бажанє є ширє і коли крок, підняті для Дальмації мають стати направду пожиточними для сего краю, то правительство буде мусіло постарати ся о личність, добре обзнакомлену з тамошними відносинами. А до тепер такої личності нема в лоні правительства. Більша часть австрійських міністрів в своїх інформаційних подорожах ніколи не вишлиє ся поза Абазию тож і не може бути ніяк поінформована про відносини, пануючі на австрійськйму побережю Адрияттика. Що до личностей, які мають стати покликаними на се становиско, на разі не вмію нічо сказати. — З тої відповіді виходило би, що др. Спінчіч, хотяй не має доказів на потвердженє донесєня хорватського дневника, однак що до можливости креованя полуднево-славянського міністра не має жадних сумнівів.

Новинки

— Календар. В среду: руско-кат.: Чесного Хреста; римо-кат.: Евзевія. — В четвер: руско-кат.: Пер. мощ. св. Стеф.; римо-кат.: Успеніє Пр. Богор..

стить ся єї коротке „curriculum vitae“. „Pana Korczyńskiego czarowała, u złe mieszkanie między państwem uczyniła, bo się mię pan trzymał, pani się dowiedziła, chciała mię kazać poumać y katu dać w ręce y przyjaciele iey na tym stali, mnie przestrzeżono y uciekłam stamtąd od wszystkiego y do Zablotowam przyszła“.

Як закінчив ся заболотінський процес о чари, з протоколу найденого мною не довідуємо ся нічого.

Львів, 8. серпня 1907.

¹) Після сего слова є в протоколі мала люка.

²) Невизначне.

³) Має бути мабуть „за ніч“.

— Проти обструкції в парламенті. „Сас“ орган проф. Масарика, доносить, що частина послів з ріжних сторонництв, приладжує проєкт, який має забезпечити правительственным проєктам швидко полагодженє перед кінцем сего року без зміни регуляміну палати. Свобода слова не може бути ніяк обмежувана, а опозиції лишити ся вільне поле. Однак ті партії, що не стоять в острій опозиції до кабінету бар Беке, мають так упорядувати порядок своїх бесідників, що відпадуть всякі непотрібні повторюваня. В генеральній дискусії мають промовляти тільки голови поодиноких клубів, а коли є які партійні ріжницї, мають прийти до голосу також представники тих ріжниць. Інші бесідники могли би забирати голос тільки в спеціальній дискусії, а то тим способом, що при кожній справі з кожного клубу має говорити тільки оден бесідник, котрий в порозуміню зі своїми товаришами має представити жалоби цілого клубу. Сей проєкт подасть ся до відома всіх голов парламентарних клубів, а коли збере ся державна рада, буде предложений на конференції голов парламентарних клубів.

— Доповняючі сеймові вибори. Народний Комітет затвердив кандидатуру радника д-ра Дамяна Савчака на посла з турчанського округу, а в збараскмі округі поручив (!) головувати на соціаліста Шмігельского.

— Адін народ — адін язык. Фейлєтоніст ківської „Ради“ подає знова оден образок із суду в російській Україні, на доказ, як Москаль з Українцем ясно розуміють ся.

Судия. (До жінки, що за свідка). Скажите, свидѣтельница: вы знаете, в каких отношеніях жила истица со своимъ сосѣдомъ?

Свѣдок. Га?

Суд. Истицу вы знаете?

Свѣд. Ні.

Суд. Да какъ-же? Вотъ эту женщину?

Свѣд. Параску?

Суд. Ну-да. Параску?

Свѣд. Та вжеж знаю, між собі ятрівки.

Суд. Что такое?

Свѣд. Ятрівки, кажу.

Суд. (дивує ся). Что это значитъ?

Свѣд. Ятровка, нібито по благородному.

Суд. Ничего не понимаю.

Свѣд. Значить нібито, що наші чоловіки собі брата, її чоловік і мій чоловік..

Суд. (Сердито). Ничего не разберу: ей человекъ, мой человекъ!.. Какіе тамъ люди? что она тутъ нагородила?

Свѣд. Еге ж, вона таки загородила, як сліп. по халяйски: від повітки аж до воріт, ліщиною.

Суд. Да постоитъ! Я ничего не понимаю. Вы мнѣ на вопросъ отвѣчайте: истицу знаете?

Свѣд. (Дивує ся, оглядає ся, здвигає плечима). Ні, такої не знаю.

Суд. (Кричить). Вотъ эту, Параску, знаете?

Свѣд. Такъ знаю.

Суд. А сосѣда ей, вотъ этого, отвѣчника?

Свѣд. Ні, він не те... він кравець.

Суд. Что такое?

Свѣд. Кравецъ кажу.

Суд. Да вовсе нѣтъ, онъ Прокопенко.

Свѣд. Еге, Прокопенко, Левізор.

Суд. (Здвигая плечима). Да что вы мнѣ путаете? Какой ревизоръ?

Свѣд. На імя, нібито, ему Прокопенковичи..

Суд. Имя? (Дивить ся у папері) Елеазар.

Свѣд. Еге ге.

Суд. Да я васъ не про імя спрашиваю. А вотъ вы мнѣ скажите, какъ они жили между собой?

Свѣд. Хто?

Суд. Да вотъ истица.. эта.. Параска съ сосѣдомъ своимъ?

Свѣд. Хібаж вони жили з собою? Того я не скажу. Вона жінка чесна, у неї свій чоловік є.

Суд. Какой человекъ?

Свѣд. Іїж чоловік, Омелько.

Суд. Фу ты чортъ! Вотъ языкъ!

Свѣд. За щож ви мене лаєте? Хіба я що винна?... Осе мені зроду..

Суд. (Схаменувшись)? Да кто на васъ лаєть? Что вы выдумали?

Свѣд. (Здвигая плечима). Нехай буде й так.

Суд. Такъ вотъ, какъ они жили между собой? Ссорились, ругались?

Свѣд. Еге, ругались раз-у-раз.

Суд. А онъ дурной человекъ, по вашему?

Свѣд. Чого дурной? Як люди. Не дурной.

Суд. Хорошій, значитъ?

Свѣд. Ой, де вже хороший! там такой, что як подивиши ся, той сплюнеш..

Суд. Что?

Свѣд. Кирпатій, кажу, та ранкуватий.

Суд. Ничего не понимаю. Да вы говорите толкомъ, русскимъ языкомъ.

Свѣд. Хібаж я що? По якому-ж говорить?

Суд. А отчего-же мужъ ей, Параски, дрался?

Свѣд. Ба ні, він нікуди не драл ся.

Суд. А жену билъ?

Свѣд. Бив.

Суд. То какъ-же вы говорите, что онъ не дрался?

Свѣд. Бо такі й не драл ся. Хібаж він божевільний, щоб на стіну лзти?

Суд. Ничего не понимаю. Да вы меня понимаете?

Свѣд. Звиніть, як шо.. Бо я жінка проста..

Суд. Да вотъ вы мнѣ скажите просто: Емельянь, вотъ этотъ, со своей женой жилъ дурно?

Свѣд. Та якже воно? Вонаж ему жінка.

Суд. Ну-да, жінка. Такъ какъ они жили: дурно?

Свѣд. (Здвигая плечима). Ні дурно, ні за гроші..

Суд. Какіе тамъ „гроші“? Я не про „гроші“ спрашиваю. Фу! Да что васъ спрашивать?! Все равно толку не добьешся. Садитись.

Свѣд. (Сідає і здивованими очима озирає ся навкрузи).

Суд. Да, вотъ: еще васъ спрошу. Вы были при томъ, когда подрались Емельянь и его жена съ этимъ своимъ сосѣдомъ?

Свѣд. (Сидячи на лаві, відповідає). Еге була.

Суд. В судѣ надо отвѣчать стоя. Поднимитесь.

Свѣд. (Здивовано озирає ся).

Суд. Поднимитесь, я вам говорю!

Свѣд. (Всеж таки сидячи) та якже так?..

На щож я маю тут, при людях... сорому такого набираться?... Осе тобі суд!.. І облаяли... та ще чесвій жінці сором такой роблять!..

Суд. (Кричить). Да поднимитесь, я вам говорю!

Свѣд. Ні, вже вибачайте: я у себе в хаті не підіймаюсь при людях, а не то, ще в суді..

— Бурі і громи. Останної неділі було незвичайно парно і хоч у Львові не було великого дощу, то зате із всіх сторін східної Галичини доносять про величезні бурі і зливи того дня по полудни. В Стрийщині звів ся страшний вихор, а градова туча буквально вимолотила все на полях в околиці Стрия.

— З Підволочиск доносять, що буря наробила в околиці величезні шкоди. Телеграфічні і телефонічні лінії попереривані, цирк Дворжака зонсім знищений. В селі Масловій на фільварку Громницьких завалила ся стайня і убила 4 особи, а 2 особи тяжко покалчили ся; крім того згнуло в заваленій стайні 30 штук худоби. — З Вербиці, равського повіта, доносять нам: В неділю дня 11. серпня по полудни около 4. год. зібралась грізна хмара і з бурею полученою з громами і пересунула понад село. Підчас бурі лив сильно дощ з небесних лотоків а громи били без перестанку. Один з таких сильніших громів вдарив в стодолу, яка стояла на краю села а під якою схоронило ся 2 братів, що вертали з поля. Одного з них, Мих. Охріна, убив грім на місци, а другого приголомшив. Від гromу запалила ся також стодола, але огонь скоро загашено. На пасовиску Вербицької Вільки убив грім корову.

— Князь Черногори Микита їхав недавно зелізницею з Венеції до Анкони. Князь сів в двірській салонівці, а его численна дружина в інших вагонах I і II класи. Коли кондуктор зажадав від чорноморських двораків білетів їзди, они відповіли, що їх білетів має при собі князь. Кондуктор рад-не рад пішов до князя, але він не лише не мав білетів своєї дружини, але і сам їхав без білету. На найближшій стації кондуктор по думці приписів доніс про се начальникови стації; начальник стації був в клопоті і зателеграфував до дирекції, дирекція віднесла ся в тій справі до мі-

ністерства залізниць, а міністерство до надворної канцелярії. Звіттам відповіли, щоби предложено рахунок коштів подорожи князя Микити, а его тесть король Імануїл заплатить. Така процедура лучає ся не раз при подорожах чорногорского князя по Італії. Кождим разом тесть мусить платити за їзду свого зятя, та вирівнувати інші рахунки, неполагоджені кн. Микитом в Італії. В Австрії їздить кн. Микита залізницями також даром яко гість нашого моварха, а у Відни, если він мешкає в готели, то вже не предкладають ему рахунку за готель, але відсилають прямо до двірської канцелярії.

— **Пророцтва на 1907 рік.** В 1268 році появила ся в Неаполи книжка Томи Йосифа Мульта п. а. „Пророцтва на віки вічні, вельми інтересні і зовсім певні“. На сей рік заповів Мульт: 1) Велику війну межі кількома християнськими князями 2) Народини могутого князя. 3) Піднесенє податків в однім королівстві. А дальше: весна в тім році буде гарна і мила, літо тепле і вогке, осінь виступить в повній красоті, а зима з початком суха і студена, а потім мокра і холодна. З тих заповідий сповнили ся друга і трета. Іспанському королеви народив ся син, якого можна уважати за могутого князя, тим більше як его порівнати з менше могутими князями. Що до податків, то пророцтво сповнило ся аж за богато. Не лише в однім королівстві, але у всіх державах прикручено податкову шрубку до послідних границь. Заповідь про війну зовсім не справдила ся, але війна могла бути, а що до метеорології то Мульт таки добре промахнувся — не дивниця, коли метеорологічна станція у Відни не в силі поставити доброї прогнози на 24 години наперед.

Оповідки.

— **Репертуар руского театру в Раві рускій.** В відновленій салі сторожи огневої. Початок о год. 8. вечером. Білети продає аптика. В четвер дня 15. с. м. „Галька“ опера в 4 діях С. Монюшки. В суботу дня 17. с. м. „Жиди“ сензацийна драма в 4 діях Чірікова. В неділю дня 18. с. м. „Запорожець за Дунаєм“ народна оперета в 3 діях і „Вечерниці“ Ніщинського. В понеділок 19. с. м. „Суета“ комедия в 4 діях Карпенка-Карого. — **Вписи до муж. учит. семінарій у Львові** відбудуть ся в днях 20—31. с. м. На I. році є ще лише кілька вільних місць. Першеньство будуть мати ученики з укін. IV кл. середних шкіл. На II, III, і IV рік буде ся приймати лише давних учеників того заведеня.

— **В учит. семінариях** відбудуть ся поправчі іспити зрілости в отси речинцях: I. В муж. семінариях: у Львові 17. вересня, в Кракові 20 і 21. вер., в Коросні 19. вер., в Ряшеві 10. вер., в Самборі 16. вер., в Сокалі 13. вер., в Станиславові 11. вер., в Тернополи 1. жовтня, в Тар. 12. вер., в Заліщиках 24. і 25. вер. — II. В женських семінариях: у Львові 7. вер., в Кракові 17. і 18. вер., в Перемишлі 16. вер. а в женс. семінарії З. Стішалковскої у Львові дня 18. вересня. Речинці письмених іспити назначуть дирекції семінарий. — Повні іспити зрілости будуть в Тернополи для учит. кандидатів дня 2. жовтня, в Перемишлі для учит. кандидаток 16. вересня, а в Тарнові для учит. кандидатів і кандидаток дня 2. жовтня. Речинець письмених іспитів означать дирекція заведеня.

— **Іменованя.** Міністер рільництва іменовувє асистентів лісництва: Витовта Рошковского, Едв. Лісовского і Стан. Кумора управителями лісів і домен державних: укінченого техніка Володислава Клімчака пров. зоричним інженером будівництва, а елева лісництва Алексія Котиса асистентом лісництва.

— **З залізниць.** Ц. к. дирекция залізниць державних у Львові наміряє віддати переладованє пересилок в стації Броди, переходячих в Росію на шляхи австрійських залізниць державних відповідному підприємцеві в дорожій публичної розправи офертowej, почавши від дня 1. жовтня 1907 на час необмежений. Дотичне оповіщенє сеї розправи офертowej находить ся в „Газеті Львівській“ з дня 4. серпня с. р. Дотичні оферти, виставлені по мысли згаданого оповіщеня з узглядненем поміщеної там табелі максимальних цін треба подавати найпізнійше до дня 16. серпня с. р. 12. годи-

ни в полудне до ц. к. дирекції залізниць державних у Львові. Вадиюм виносить 500 К. Близші услівя находить ся в згаданім оповіщеню „Газети Львівської“, а крім того можна ще одержати інформацію в сій справі устно що дня між годинами 9. рано а 2. по полудни в відділі для служби руху ц. к. дирекції залізниць державних у Львові (ул. Красіцких ч. 5, поверх, бюро ч. 235).

Посмертні оповістки.

— **Володислав Голубовский**, нотар в Делятині, упокоїв ся дня 9. с. м. в 49. році житя, В. с. п.
— **Семен Бараник**, ученик IV. кл. гімназії яльової, упокоїв ся дня 6. с. м. в Кобиліволоках, теребовельского повіта в 18. році житя. В. с. п.

Телеграми

з дня 13. серпня 1907.

Відень. Галицький сойм має зібрати ся около 20. вересня на 4-тижневу сесию.
Царгород. В місцевости Куанег, в Ліба-моні, лучив ся оден випадок чуми.
Новий Йорк. Страйк телеграфістів обяв вже більшу частину Сполучених Держав.

Тижневий звіт

Торговельної і промислової палати
про ціни абижа і продуктів у Львові
від 5. до 11. серпня 1907:

	за 50 клг.
Пшениця	10.45—10.70 К
Жито	9.25—9.45 К
Ячмінь броварняний	7.15—7.60 К
Ячмінь на пашу	0.00—0.00 К
Овес	9.25—9.60 К
Кукурудза	7.50—7.75 К
Просо	0.00—0.00 К
Горох до вареня	10.35—10.75 К
Горох на пашу	8.50—9.00 К
Бобик	6.50—6.75 К
Конюшина червена	55.00—60.00 К
Конюшина біла	40.00—50.00 К
Конюшина шведска	00.00—00.00 К
Тимотка	36.00—38.00 К
Ріпак зимовий	15.75—16.10 К
Насіве конопл.	0.00—00.00 К
Хміль	95.00—100.00 К
Насіве львяне	00.00—00.00 К
Львянка	00.00—00.00 К

НАРОДНА ГОСТИНИЦЯ

Готель, реставрація і кавария — ріг ул. Сикстускої і Косцюшка у Львові.

Приїхали дня 12. серпня с. р.: о. Ник. Хмільовский з Белза, Йос. Коцан з Насташина, о. Ник. Демчинський з Білявців, др. Юл. Лужицкий і Олена Лепкова зі Стар. Самбора, Ол. Лебедовичева з Любичи, Олена Левицка з Перемишля, др. Ник. Яців з Маґерова, Іл. Шалаута з Дуркова, Вол. Яновский з Сянока, о. Евст. Цурковский з Настасова, Арс. Дорожинський з Перемишля, Ольга Новосадова зі Стрівки.

Глядять товаришки житя.

Урядник державний, маючий річну пенсию 3600 корон, не маючи близших знакомств, глядять тою дорогою товаришки житя, особи тихої вдачі, доброї господині, пристойної старшої панни або вдови бездітної. Маяток пожаданий. Сироти мають першеньство. Справа трактує ся серіо. За тайну ручить ся словом чести. Ласкаві зголошеня просить ся надсилати під адресою „Poważny“. Poste-restante. Rzeszów, Galicya.

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

Нова сензацийна програма.

від 1. до 15. серпня 1907.

Щоденно о год. 8. вечер представленє. В неділі і свята 2 представлення о 4. год. попол. і о 8. год. вечером. Що пятниці High-Life представленє. Білети вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 5.

Іван Олійник

Володимир Сабарай

позолотарі

перебувають під сию пору в Дикові старім почта в місци.

Працюйте і щадіть.

Вкладни ощадности на 4% приймає Товариство вза много кредиту

„Джістер“

стоваришенє зар. з обмеженою порукою у Львові.

Кожного дня (в годинах урядових перед полуднем) можна кожду вкладку назад відобрати.

Позички уділяє Товариство „Джістер“ на 6% за інтабуляцією; на кошти покрити дахівками на 5%. Сплату розкладає ся до 10 до 15 літ; при 30 ратах піврічних вносять рата амортизаційна (на капітал і віссотки) 5 кор. 08 сот. від кождих 100 кор. позички.

Парцелянти на купно землі можуть в „Джістрі“ получити пози ки під догідними услівями. Членами можуть бути тільки члени обєапечені в „Джістрі“.

З зисків уділив „Джістер“ на публичні добродійні ціли квоту 37.275 корон.

Стан 31. грудня 1906:

Вкладки	2,561,541.81 К.
Позички уділені	2,512,635.62 К.
Удлі членські	193,659.52 К.
Цінні папери	138,534.20 К.
Фонд резервовий і інші	37,338.07 К.
Льокації	267,364.04 К.

Купуйте землю при парцеляциях!

Контора виміни
ц. к. упр. гал. акц.
Банку
Гіпотечного
купує і продає
всякі
папери цінні
і **МОНЕТИ**
по найдешевшім курсі денним не числячи ніякої провізії.